

„Buď si upraceš izbu, alebo jedného dňa vyhodím všetko, čo bude rozhádzané!“ kričala mama.

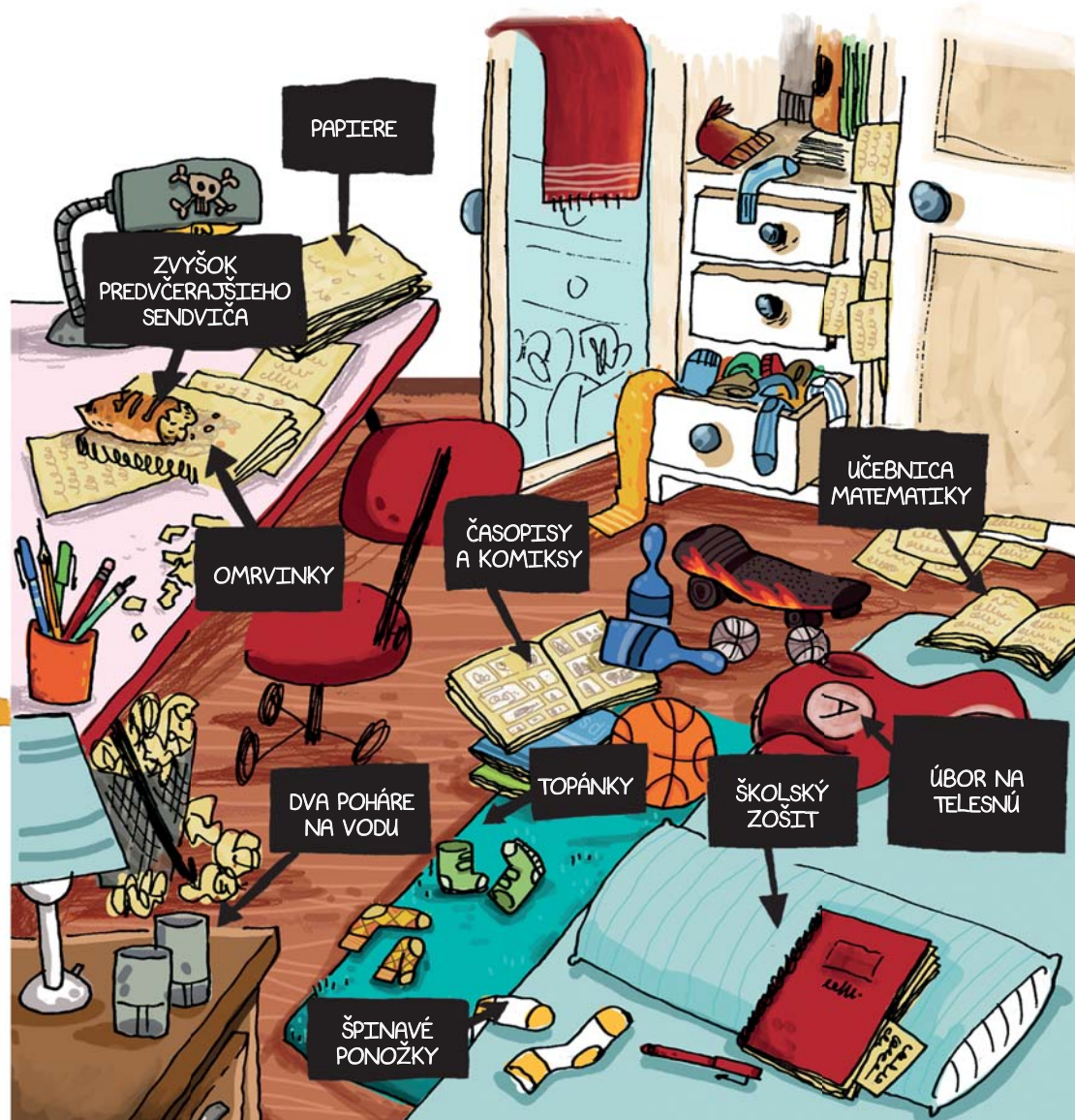
Ledva som sa pred piatimi minútami zobudil, už som počul, ako mamka spieva svoju obohranú pesničku: „Čím skôr si uprac izbu.“ Počul som ju až z kuchyne, kde som dojedal raňajky, a neubránil som sa smiechu, pretože mi napadla tá najlepšia odpoveď: „Mami, keby si chcela, upracem si ju hneď,“ vyskočil som.

Samozrejme, nepovedala nič. Obidvaja sme totiž vedeli, že je neskoro a už musím ísť do školy.

„Keď sa vrátim, všetko dám do poriadku,“ ubezpečoval som ju, ale ona stále iba frflala.

Mamkina chorobná mánia pre poriadok očividne nemala žiadne opodstatnenie, lebo moja izba bola fakt v poriadku, aspoň mne sa zdalo.

Deň sa začal krikom a nedá sa povedať, že by sa to neskôr zlepšilo. Keď som prišiel do školy, videl som, že všetci moji spolužiaci prechádzajú z jednej strany na druhú a v rukách majú modré fascikle.

Nakoniec mi Lidia prezradila, že máme odovzdať všetky slohové práce, ktoré sme napísali za posledný polrok. Ale... kedy to oznámili? A prečo to neviem? Zakaždým sa to stane iba mne. A Lidii, ktorá vždy urobí všetko správne, to pripadá srandovné.

Musím uznať, že najhoršie na Lidii nebolo to, že je hrozne od-
porná a že sa jej páči, keď iným, a najmä mne, nič nevyháda.
Najhoršie na nej bolo, že bola moja susedka, keďže sme býva-
li nielen v jednom dome, ale dokonca na tom istom poscho-
dí. Bolo to strašné, lebo zakaždým, keď sa Lidia stretla s mojou
mamou, vykvákala jej všetko, čo som neurobil a čo som mal
urobiť, alebo to, čo som urobil a nemal som urobiť.

To bol ale krásny deň! Najprv mamka so svojou obohranou pes-
ničkou, aby som si upratal izbu, a potom Lidia so slohovými prá-
cami. No ešte sa to neskončilo. O dve minúty vstúpila do triedy
knihovnička Emma a ani nemusela otvoriť ústa a ja som vedel,
že si prišla po mňa.

Deň predtým sme sa totiž hrali na schovávačku a zaliezol
som do knižnice. Keď sa išli spolužiaci pozrieť, či ma tam náho-
dou nenájdu, rozbehol som sa von a vtedy som nechtiac zho-
dil niekoľko kníh. Myslel som si, že tam neskôr zjdem a všetko
dám do poriadku, ale neurobil som to. Zabudol som.